

Har vi størst moralsk ansvar overfor vores familie eller for verden?

Familiedrama, alderdom og klimabekymringer. "Karens kommode" byder på det hele og dertil på en god portion hjertevarme og latter, men også på konflikt og knugen i maven. Odense Teater vil i samarbejde med TEATRET v. Hans Rønne have publikum til at reflektere.

★★★★★

Teateranmeldelse
Af Maria Jeppesen

Karen er fraflyttet sin lejlighed med smuk udsigt til en mindre lejlighed i stueetagen med udsyn direkte til et supermarked for at imødekomme sit skrantende helbred. Hendes to døtre, Pia og Trine, kommer for at hjælpe hende med flytningen, hvilket bringer minder og underliggende konflikter op til overfladen. Pia bor nær moren og passer hende, mens Trine er hjemme på kort visit efter at have arbejdet for Greenpeace med at redde regnskoven.

Karens Kommode er en forestilling med meget på hjerte, hvilket kan skabe forvirring om, hvad man skal tage med sig lige efter forestillingen. Til gengæld giver den stof til eftertanke længe efter. Forestillingen tager flere almengyldige problematikker op og føles vedkommende. Det kan mærkes, at TEATRET v. Hans Rønne og Gitte Baastrup ofte har personlige afsæt for deres forestillinger. Som publikum genkender man sig selv i familiodynamikkerne, både i de gode stunder, hvor de nære familiære bånd kan noget helt særligt. Det kommer f.eks. til udtryk ved spændende og overraskende fortællinger fra ens forældres fortid og ved grineflip af overraskende ytringer. Men man genkender også de ubehagelige familiodynamikker præget af spænding, søskendejalousi og svigt. Karen og døtrenes relationer balancerer fint mellem det nære og det fjerne og afspejler virkeligheden. Publikum griner både med og føler sig hjertevarme, men får også en knude indeni under de intense, tåkrummende og genkendelige diskussioner, hvilket også skyldes flotte skuespillerpræstationer. Hertil var scenografien en vellykket medvirkende faktor. Et bjerg af flyttekasser blev hektisk foldet, flyttet og kastet og intensiverede de igangværende diskussioner og spændingen, mens kasserne under gode stunder fungerede som solide siddepladser og støtte.

Den kedelige alderdom

Hele Karens liv er pakket ned i kasser. Hvordan bestemmer man, hvad der skal beholdes, og hvad der skal videre? Og hvor skal det videre til? Vi akkumulerer alle en masse ting igennem et langt liv. Men forgår vores minder også, hvis vi smider mindernes fysiske modstykker ud? Karen og døtrenes dialoger præget af følelser af svigt står i stærk kontrast til, at fysiske udformninger af minder behøves.

Karen skal til at affinde sig med at blive ældre. Stykket viser, hvordan et helt levet liv, bliver reduceret til et mindre og mindre antal kasser. Hvordan den ældre generation bliver usynlige for den yngre generations øje, der har nok i sig selv. Der findes i samfundet en tendens til at tro, at ældre ikke har noget at byde på. At man mister humor, vid, holdninger og seksualitet, når man betegnes som "gammel". Scenens smukke, farverige bagvæg med flotte plantetegninger afbilder symbolsk, hvor meget indre liv, der stadig er tilbage i Karen. Forestillingen viser smukt, hvor mange eventyr en ældre sjæl har været igennem og hvor meget humor og skarphed, der stadig er.

Karens kommode, som man desværre aldrig får at se, er for stor og tung til at komme ind i den nye lejlighed og fungerer symbolsk for alle de akkumulerede oplevelser og erfaringer, der enten ikke tages med videre i livet eller til de næste generationer. Samtidig har den indeholdt en stor hemmelighed, som sløret pludselig løftes for.

Klima eller familie?

Forestillingen berører desuden den højaktuelle klimakrise. Trine er rejst ud i verden for at prøve at redde klimaet, men dette sker på bekostning af nærheden til familien. Karen er stolt af hende, men det skaber konflikter i relationen til Pia, som må stå for hovedansvaret for Karen. Men har vi størst moralsk ansvar overfor verden eller overfor vores nærmeste, og er det muligt at leve et liv, hvor vi kan leve op til begge? Undertegnede kunne til tider godt frygte, at forestillingen ikke blot ville sætte spørgsmål ved

disse problematikker, men også prøve at besvare dem, hvilket heldigvis ikke var tilfældet. Jeg kunne godt have ønsket, at der var blevet gået mere i dybden med problematikken, og at fremstillingen af klimaforkæmperen Trine var mindre karikeret. Det er et reelt spørgsmål for mange unge i dag, om de skal få børn eller ej. For kan man tillade sig at få børn i en verden med så dårlige fremtidsudsigter, når forøgelsen af mennesker i sig selv bidrager hertil? Et interessant spørgsmål at afdække, som jeg godt kunne have ønsket, at forestillingen havde været lidt modigere omkring, men som den ikke desto mindre sætter fokus på.

Jeg vil på det varmeste anbefale alle at se Karens kommode. Se den for flotte skuespillerpræstationer og virkningsfuld scenografi på en intim scene. Se den for at blive genkendt og udfordret og for at reflektere.

Hvad er en Klub/U anmelder?

En Klub/U anmelder er en ung teatergæst med et Klub/U årskort til Odense Teater. Når man er medlem af Klub/U har man mulighed for at blive anmelder på Odense Teaters egenproduktioner.

Det har Odense Teater valgt at gøre, for at skabe relevante anmeldelser til unge teatergængere skrevet af andre unge. Men alle andre må også gerne læse med... :-)